

**Overdenking op zaterdag 26 augustus 2000
in de trouwdienst van Jeroen en Richard
om 18.30 uur in de Dorpskerk in Laren (N.H.)**

Schriftlezingen:
Psalm 139: 1 -12
1 Johannes 4: 7 - 19

Tekst: 1 Johannes 4: 16b: **"God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem"**.

Beste Jeroen en Richard,
familie en vrienden,
gemeente van Jezus Christus,

Heel wat mensen zijn in onze tijd op zoek naar God. God is weer 'in'. Alle respectabele boekhandels hebben een 'plank God' staan - met alle mogelijke titels.

God is weer 'in'. Je zou bijna zeggen: Hij is weer terug van weggeweest. Dat is helaas niet altijd in de kerk te merken. Maar daarbuiten des te meer.

Op één van onze jongeren-gespreksgroepen in Gouda praten Jeroen en Richard mee - over God, over zin-vragen, over alles wat jonge mensen zelf belangrijk vinden. Meestal gaat dat over God: - waar is God te vinden? -waar is zijn Geest te bespeuren? -hoe kun je de wil van God kennen en doen?

In deze viering willen we proberen die vraag 'waar is God?' te beantwoorden. Die poging is geen hoogmoed. Maar we lezen er over in de bijbel. Uit een brief die de apostel Johannes geschreven heeft. 'Waar is God?' vragen wij. Johannes antwoordt ons: 'God is liefde!' Dus: Als Hij liefde is, dan is Hij dáár waar liefde heerst. Zoals we straks gaan zingen:

'Geef alle ruimte aan de liefde,
in haar leeft God zich naar ons toe.'

En zoals we bij het doorgeven van het licht op de kaarsen zongen met een oudchristelijk lied: 'Ubi caritas, et amor, Deus ibi est.' In het Nederlands: 'Waar liefde heerst, daar is God'.

Ja, waar zou God anders te vinden zijn? Johannes zegt het zo: "Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem". Waar Zou God te vinden zijn dan in deze liefde?

Ja, sommige mensen menen dat te weten. Ze proberen bijvoorbeeld God te 'vangen' in prachtige kerkgebouwen - als het ware God in te metselen. Máár als binnen zo'n kerk kilheid, vormelijkheid en liefdeloosheid heersen, dan is God allang weggevlucht. Waarheen dan? zul je zeggen. Waar vlucht God dan heen? Hij is dáár waar liefde heerst, én ontferming, én bewogenheid.

Dáár is God!

Daarom zingen we: 'Geef alle ruimte aan de liefde
in haar leeft God zich naar ons toe.'

Maar, zal iemand misschien zeggen, een beetje ongerust, en goed christelijk opgevoed (!): Kan dan alles maar tegenwoordig - in naam van de liefde? Is die ruimte dan onbegrensd en onbeperkt?

Zulke vragen hebben jullie als familie ongetwijfeld ook gehoord, als reactie op de kaart van Richard en Jeroen. En als mensen het niet gezegd hebben, dan hebben ze het misschien wel gedacht...

Natuurlijk is niet alles goed, wat vandaag onder de vlag van de liefde allemaal wordt aanprezen en te koop aangeboden. Dat geldt evenzeer voor heterosexuelen als voor homoseksuelen! Het wordt hoog tijd dat we gaan pleiten voor een eerherstel van de liefde. Dat woord 'liefde' is namelijk te veel misbruikt. Dat begrip is teveel door het slijk gehaald. Liefde past niet bij een *one night stand*. Niet bij elkaar haastig verslinden. Maar: Nergens verbiedt de bijbel de duurzame, vrijwillige liefde en overgave tussen twee mensen. Waarvoor gewaarschuwd wordt, is: de medemens sexueel misbruiken of gevangen houden of onderdrukken of prostitueren. Het is mijns inziens vandaag de roeping van de kerk om op te komen voor: eerherstel van de liefde. Zó mogen we in de kerk vandaag in deze dienst de liefde vieren van Jeroen en Richard. Ze willen - zoals ze dat zelf op hun uitnodiging schreven - "een zegen vragen over hun levensverbintenis". In onze gereformeerde kerk 'de Veste' in Gouda hebben we al jaren geleden gezegd: Wie zou dat durven weigeren? Stel je voor! Daar zou je juist enorm blij mee moeten zijn, als twee mensen zo'n zegen vragen.

Maar - wordt er toch weer gevraagd - : hoe weten we dan wat goed is? Ik kom terug op die centrale begin-vraag: Waar is God?

Johannes zegt in zijn brief: "Niemand heeft ooit God gezien". Niemand! Dus de paus niet, en de gereformeerde kerk niet, en jullie ook niet. Maar, voegt Johannes er onmiddellijk aan toe: "indien wij elkaar liefhebben, blijft God in ons, en zijn liefde is in ons volmaakt geworden. Volmaakt!? Dat wil zeggen: dan is de liefde helemaal *tot haar doel* gekomen in ons.

Kun je dat dan merken?, zult u vragen.

Kun je dat dan ervaren?

Jazeker, zegt Johannes, we bespeuren het, omdat God ons *van zijn Geest* gegeven heeft. Je kunt het dus *IN* jezelf ervaren.

Over dit thema van de Geest heeft Jeroen een keer onze kring in Gouda toegesproken, heel begeistert. Daarom vraag ik hen straks ook: 'Willen jullie de goddelijke Geest in elkaars leven aanwakkeren?'

Jeroen heeft willen duidelijk maken dat er meer inspirerende woorden en geschriften zijn - ook buiten de bijbel om. En dat is natuurlijk waar! Daar kunnen we best veel van opsteken. Maar ik ben al een leven lang (waarvan 30 jaar als dominee) bezig met die bijbel. Daar staat zoveel in, dat ik er nog lang niet op uit gekeken ben.

Toch wil ik graag Jeroen nog wat meer gelijk geven. Daarom heb ik een spreuk voor hem opgezocht uit het Thomasevangelie (dat niet in de bijbel staat). Mijns inziens een prachtige tekst:

"Jezus sprak: Als de mensen u zeggen, waar komt gij vandaan?, zegt hun dan: wij zijn uit het Licht gekomen, daar waar het licht uit zichzelf ontstaan is".

Kijk, dat hebben jullie nu samen aan ons gedemonstreerd zonet door de verdeling van het kaarslicht: Wij zijn uit het Licht gekomen! We komen bij het Licht vandaan (zo dichters Hans Andreus). Wij zijn kinderen van het Licht.

Jeroen en Richard, we hopen en bidden, dat jullie steeds meer in dat licht naar elkaar zullen toegroeien. Groeien aan het Licht, groeien in de liefde.

Die liefde is in de brief van Johannes gevuld, gekwalificeerd - gekleurd om zo te zeggen. Je ziet als het ware de rode kleur van de vlammen van de Geest. De kleur van Pinksteren - en daarom de liturgische kleur (zie stola) van deze viering. De liefde waarover Johannes spreekt is niet vaag en onbestemd. Er hoort een verhaal bij. Het verhaal van Jezus. De Zoon van de Vader. De Zoon die op zijn Vader lijkt. Die naar zijn Vader aardt. Die Jezus heeft ons immers laten zien wat liefde inhoudt. Ontferming over zwakken, zieken en uitgestotenen. In zijn overgave tot aan het kruis. Hij is onze Vriend tot in de dood. Hij omarmt ons zoals we zijn en maakt ons prachtig, nieuw en puur.

In de bijbel kan de liefde van God niet losgemaakt worden van het verhaal van Jezus. Van zijn leven, zijn dood en zijn verrijzenis. En zó weten we dan ook: God is liefde!
Misschien zijn we wel te gewend aan die uitdrukking 'God is liefde'. Het klinkt ons zo bekend, zo cliché-achtig in de oren. We zouden er weer echt van moeten opkijken. Want het is ongelofelijk. En eigenlijk gelooft bijna niemand het. Ook niet in de kerk. Velen zien God namelijk als een Almachtige Tyran, of als een Heerser die kanker en aids rondstrooit op aarde. Of als een Oude Zuurpruim die mensen vastpint aan verouderde en onbegrijpelijke regels. Maar Psalm 139 zegt: Hij is één en al tederheid. "Hij omringt ons van achteren en van voren en legt Zijn Hand op ons".

Zo mogen we ons weer leren verwonderen: God is liefde! En wij - christenen - mogen die liefde vooral afkijken aan het verhaal van Jezus, die Vriend door alles heen, in dagen van vreugde, en in tijden van verdriet. In Jezus hebben wij Gods hart gezien - geproefd - getast. In Hem - via Hem - ontmoeten wij God.

Daarom zegt Johannes: Blijft in dié liefde! Dan blijft God in jullie. Dat wensen we jullie vandaag, Jeroen en Richard. Dat je elkaar mag blijven verwarmen en inspireren. Dat je *van elkaar* het geloof mag leren. Dat is eigenlijk - simpel en moeilijk tegelijk! - achter Jezus aangaan, die Vriend voor altijd, die Vriend *forever*.

Misschien is het al te gewaagd - maar zou op de vriendschap van Jezus ook niet van toepassing zijn - die dichtregel van Jacob Israël de Haan die op het homomonument in Amsterdam staat:

'Naar vriendschap zulk een mateloos verlangen?'

Laat jullie vriendschap gedragen mogen worden door een nooit eindigend verlangen - én geborgen mogen zijn in de Vriendschap van God - door Jezus.

Gods liefde drijft alle vrees uit, zegt Johannes. Geen angst dus, maar onbevangingheid. Over de liefde tussen twee mensen zingt het Hooglied uit de bijbel: "Sterk als de dood is de liefde, haar vlammen zijn vuurvlammen, een vuurgloed des Heren".

Die woorden van het Hooglied zijn overgenomen in het lied dat we gaan zingen over de liefde:

"Zij zal de dood nog overleven,
geen water dooft haar lichtglans uit.
Zij blijft ons tot elkander keren,
tot alle angst is uitgeluid."

AMEN